

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie wniosku prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków - Podgórze
w Krakowie delegowanego do Prokuratury Okręgowej w Krakowie
z dnia 29 grudnia 2023 r.
o zastosowanie wobec **X. Y.**
tymczasowego aresztowania na okres 14 dni od dnia zatrzymania,
sygn. akt [...], po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 25 kwietnia 2024 r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
zawartej w postanowieniu Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia
w Krakowie z dnia 26 stycznia 2024 r., sygn. akt II Kp 9/24/S,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu - Sądowi Rejonowemu w Bielsku - Białej.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania innemu sądowi równorzędnemu. Swoje stanowisko wywiódł z faktu, że osobą

wobec której oskarżyciel publiczny wniósł o zastosowanie przedmiotowego środka zapobiegawczego jest X. Y., wieloletni kierownik Oddziału Gospodarczego sądu występującego, który stanął pod zarzutem przekroczenia uprawnień i działania na szkodę Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie i finalnie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 507.536,44 zł. Analiza więc charakteru i specyfiki sprawy uzasadnia modyfikację właściwości miejscowej sądu w trybie art. 37 k.p.k., gdyż w świetle jej realiów, orzekanie przez sąd właściwy generowałoby w opinii społecznej zarzuty o braku obiektywizmu, z uwagi choćby na fakt procedowania niejako we własnej sprawie. Zatem dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za koniecznością uniknięcia ryzyka powstania tego rodzaju zarzutu w stosunku do działalności orzeczniczej sądu występującego. W wystąpieniu zaakcentowane zostało również to, że decyzję o konieczności zastosowania art. 37 k.p.k. Sąd Najwyższy podjął już w sprawie III KO 99/23, która obejmowała rozpoznanie środka odwoławczego na postanowienie prokuratora o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu oraz na czynność przeszukania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie okazała się zasadna. Przesłanka dobra wymiaru sprawiedliwości, o której mowa w art. 37 k.p.k., równoznaczna jest z dbałością o jego wizerunek w odbiorze społecznym. Jeżeli zachodzą w sprawie okoliczności, które czynią realną obawę o negatywny odbiór działalności orzeczniczej sądu właściwego miejscowo, to przekazanie sprawy w trybie powyższego przepisu okazuje się być koniecznym instrumentem, mającym tego rodzaju implikacjom zapobiegać. Okoliczności zaprezentowane przez sąd właściwy miejscowo jak najbardziej uzasadniały zastosowanie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. Na gruncie niniejszej sprawy aktualną pozostaje argumentacja przytoczona w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2023 r., III KO 99/23, zgodnie z którą fakt, że podejrzanym w sprawie jest wieloletni kierownik pionu administracyjnego sądu, któremu zarzuca się działanie na szkodę jednostki Skarbu Państwa, w której był zatrudniony, a więc Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie może wywołać przekonanie u postronnego obserwatora, że sprawa nie jest rozpoznawana przez

ten sąd w sposób obiektywny. Realizację określonej w art. 37 k.p.k. przesłanki in casu utożsamiać zatem trzeba z koniecznością zagwarantowania właściwego społecznego odbioru działalności orzeczniczej sądu poprzez wykluczenie ewentualnych spekulacji, że względami mającymi wpływ na treść orzeczenia zapadłego w przedmiocie zastosowania środka zapobiegawczego pozostają kryteria pozamerytoryczne. W sprawie, w której zarzuty dotyczą pracownika sądu występującego, a sprowadzają się do działania na szkodę tej jednostki, realizacja tego warunku byłaby z pewnością utrudniona. Tego rodzaju niezręcznych sytuacji (mogących implikować, choćby nawet nieuzasadniony negatywny społeczny wydźwięk) należy unikać poprzez dopuszczalną w ekstraordynaryjnym trybie zmianę właściwości miejscowej sądu.

Mając na uwadze zaistniałe w sprawie okoliczności, celowe stało się więc przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Bielsku – Białej, którego położenie jest optymalne spośród sądów mających siedzibę poza apelacją krakowską.

[PGW]

(r.g.)